

1. Polityka językowa UE ma na celu wspieranie różnorodności językowej i propagowanie znajomości języków ze względów związanych z tożsamością kulturową i integracją społeczną, ale także dlatego, że wielojęzycznym obywatelom łatwiej korzystać z możliwości kształcenia i pracy w ramach jednolitego rynku.
2. Głównym celem polityki jest Europa, w której wszyscy obywatele począwszy od bardzo młodego wieku uczą się dwóch języków oprócz swojego języka ojczystego. Cel „język ojczysty+2” został wyznaczony przez szefów państw lub rządów UE na szczycie w Barcelonie w dniach 15–16 marca 2002 r.
3. W Unii Europejskiej obowiązują 23 języki urzędowe i robocze: angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski, łotewski, maltański, niderlandzki, niemiecki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski i włoski.
4. Prawa i obowiązki związane z językami gwarantuje prawo europejskie. Na przykład w Traktacie UE (art. 3) i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (art. 21 i 22) zakazano dyskryminacji ze względu na język, stanowiąc, że Unia szanuje różnorodność językową.
5. W pierwszym rozporządzeniu Wspólnoty, przyjętym w 1958 r., zawarto wymóg tłumaczenia prawodawstwa UE na wszystkie języki urzędowe (art. 4) oraz udzielania odpowiedzi na pytania obywateli w tym samym języku, w którym je zadano (art. 2, także art. 20 i 24 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej).
6. Łączny koszt tłumaczeń pisemnych i ustnych we wszystkich instytucjach UE (włączając Komisję Europejską, Parlament Europejski, Radę, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejski Trybunał Obrachunkowy, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów) wynosi ok.1 mld euro rocznie. Stanowi to mniej niż 1 proc. budżetu UE, czyli tylko nieco ponad 2 euro na obywatela. Komisja Europejska zatrudnia na stałe ok. 3 000 tłumaczy pisemnych i ustnych.
7. Nie ma prawnego wymogu tłumaczenia stron internetowych Komisji. Komisja dokłada jednak wszelkich starań, aby jak najwięcej informacji na jej stronach było dostępnych w możliwie największej liczbie języków.
8. Najczęściej używanym językiem ojczystym w UE jest niemiecki, natomiast 51 proc. dorosłych deklaruje, że rozumie język angielski.
9. Według badania Eurobarometru w sprawie Europejczyków i ich języków przeprowadzonego w 2006 r. 56 proc. obywateli potrafi prowadzić rozmowę w języku innym od ojczystego, a 28 proc. opanowało dwa języki obce. 44 proc. Europejczyków przyznaje, że włada tylko językiem ojczystym.
10. Najbardziej wielojęzycznym krajem UE jest Luksemburg, gdzie 99 proc. obywateli opanowało przynajmniej jeden język obcy; na kolejnych miejscach znajdują się Słowacja (97 proc.) i Łotwa (95 proc.) Najmniej wielojęzyczne kraje UE to Irlandia (34 proc.) i Wielka Brytania (38 proc.).

Dziesięć faktów o polityce językowej UE

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: poniedziałek, 26, wrzesień 2011 00:00

Barbara Łączna

Odsłony: 2072

Źródło: europa.eu